

سندرم مینییر

مینییر یک اختلال در گوش داخلی است و با افزایش فشار مایع درونی گوش داخلی این بیماری عارض میگردد.

اکثراً دارای نشانه های سه گانه شامل:

سرگیجه شدید، وزوز گوش و کاهش شنوایی حسی_عصبی متغیر می باشد.

سن شیوع آن معمولاً ۶۰-۲۰ سالگی بوده و میزان شیوع آن در هر دو جنس یکسان است.

ابتلای هر دو گوش یکسان است، اما بیماری در ۴۰٪ موارد به مرور زمان دو طرفه می شود.

علت بیماری:

هنوز ناشناخته است اما احتمالاً عواملی مانند:

✘ اثرات هورمونی و عصبی_شیمیایی غیر طبیعی بر

جریان خون لابیرنتی

✘ اختلالات الکترولیتی در مایعات لابیرنتی

✘ واکنشهای آلرژیک

✘ بیماریهای خود ایمن وسابقه خانوادگی مثبت در بروز

این بیماری موثر هستند.

✘ اختلال متابولیکی مثل دیابت

✘ اختلال عروقی مثل میگرن

✘ عفونتهای ویروسی

علائم بیماری:

◀ ناشنوایی حسی_عصبی متغیر و پیشرونده

◀ وزوز گوش یا احساس صدای بلند در گوش

◀ احساس پری یا سنگینی در گوش

◀ احساس سرگیجه شدید همراه با استفراغ یا تهوع

بیماری می تواند از خفیف تا یک اختلال شدید و ناتوان کننده متغیر باشد.

بررسی و یافته های تشخیصی:

✓ سرگیجه معمولاً مشکل اصلی بیمار است.

✓ سرگیجه بمدت چند دقیقه تا چند ساعت و احتمالاً

همراه با تهوع و یا استفراغ.

✓ تعریق و احساس عدم تعادل تا چند روز

✓ بروز حملات در شب در برخی افراد

✓ ناشنوایی متغیر همراه با سایر علائم بیماری

✓ در ادیومتری بصورت وجود یک ناشنوایی حسی -

عصبی در گوش مبتلا

تا به حال هیچ آزمون تشخیصی قطعی برای این بیماری یافت نشده است.

درمان:

درمان در بیماری مینییر ابتدا به صورت درمان طبی(طولانی مدت) ، و نهایتاً درمان های تخریبی جراحی است،

◀ در رژیم درمانی (رژیم غذایی) بدین صورت است که

نشانه های بیماران را با محدود کردن سدیم رژیم غذایی (۲ گرم در روز) کنترل می کنند. چرا که احتباس مایع و سدیم باعث به هم خوردن تعادل در گوش داخلی می شود که بر این اساس یک نوع رژیم غذایی برای این بیماران توصیه میشود که شامل موارد زیر می باشد :

◀ پروتئین محدود نیست اما کلسیم در حد مورد نیاز و

سدیم خوراکی بسیار کم مصرف نماید .

مجمع یارستانی امیراعلم

Amiralam.tums.ac.ir

آموزش به بیمار

سندرم مینییر

در صورتیکه به درمانهای محافظتی پاسخ منفی داده شود
و حملات ناتوان کننده سرگیجه ادامه یابد از درمان جراحی
استفاده می شود.

چند توصیه مهم در مورد سرگیجه :

★ آموختن علائم پیش در آمد حمله و آمادگی های لازم

★ نشستن در هنگام سرگیجه

★ پرهیز از رانندگی .

★ با بروز سرگیجه ، هنگام دراز کشیدن چشم ها را باز
نگه داشته و به یک نقطه خیره شوید.

★ تشویق بیمار به نوشیدن مایعات و پرهیز از مواد
کافئین دار مانند قهوه ، نوشابه و چای پررنگ.

★ نهایتاً بهبود وضعیت روانی و اجتماعی

◀ تمام غذاها بدون نمک مصرف شود.

از تخم مرغ، گوشت، نان بی نمک می توان بطور دائم در رژیم
غذایی استفاده کرد(بطور متناسب ومنظم)

◀ گندم ، برنج ، سیب زمینی، میوه، سبزیجات، از جمله مواد
غذایی مجاز برای مصرف کردن میباشند .

از موادی مانند: ماهی نمک سود شده و گوشت نمک سود
شده ، هویج، باقلا و کشمش نباید استفاده کرد و در واقع این
مواد ممنوع هستند.

درمان داروئی:

▲ آنتی هیستا مین

▲ آرام بخش : جهت کنترل سرگیجه

▲ داروهای ضد استفراغ: کمک به کنترل تهوع ، استفراغ ،
و سرگیجه می کند.

▲ داروهای ادرار آور: برای پایین آوردن فشار گوش
داخلی.(در صورتی که این دارو، کاهنده پتاسیم باشد حتماً
باید از مواد غذایی سرشار از پتاسیم چون موز، گوجه
فرنگی، پرتقال مصرف نمائید).